

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. S. – K. S.**, so sídlom S., IČO: X, proti žalovanému **Ing. F. R.**, S., právne zastúpený JUDr. L. S., advokát, K., **o zaplatenie 1.492,53-€ s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12C 117/2005 a na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 11 NcC 32/2010, v konaní o vylúčenie sudcov Krajského súdu v Košiciach z prejednávania a rozhodovania veci, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Košiciach, JUDr. A. Č., JUDr. J. Č., JUDr. Ľ. K. **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 11NcC 32/2010 (vec Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/117/2005).

O d ô v o d n e n i e :

Odporca svojim písomným podaním doručeným Okresnému súde Rožňava dňa 13. septembra 2010 namietal zaujatosť sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves., Rožňava, a Krajského súdu v Košiciach z dôvodu, že prvotná žaloba – návrh na vydanie platobného rozkazu bola podaná na jeseň 2002, a za osem rokov neboli súdy schopné rozhodnúť, ďalej v podaní uvádza, že vyššie uvedené súdy nemajú vôbec jeho dôveru, a žiada aby samotné pojednávanie bolo preložené do pôsobnosti Krajského súdu v Prešove.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súde v Košiciach (§ 16 ods. 1 O.s.p.) vzal na zreteľ, že vznesená námietka zaujatosti sa týkala všetkých sudcov Krajského súdu v Košiciach. Napriek tomu ale skúmal existenciu dôvodov vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania veci iba vo vzťahu k sudcom, ktorí podľa rozvrhu práce tohto krajského súdu majú predmetnú vec prejednať a rozhodnúť t.j. senátu 11 C.

Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998).

I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo ich k zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať (II ÚS 105/01, Sbíрка nálezů a usnesení ÚS ČR, sv. 23, nález č. 98, str. 11).

Sudcovia senátu 11 C JUDr. A. Č., JUDr. J. Č., JUDr. Ľ. K. sa k obsahu vznesenej námietky zaujatosti vyjadrili a zhodne uviedli, že účastníkov konania a ich zástupcov nepoznajú, a k veci nemajú žiadny vzťah a necítia sa byť zaujatí.

Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák.č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov a je povinný prejsť a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto

práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanom prípade splnené.

Meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko účastníka konania, ktoré je spravidla motivované tým, že súd nekoná a nerozhoduje podľa jeho predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania nepatrí účastníkovi konania a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by bola z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. relevantná, a ani z vyjadrení uvedených sudcov, ktorým vec podľa rozvrhu práce pripadla na rozhodnutie, nevyplývajú žiadne zákonné dôvody pre ich vylúčenie, Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhovел vznesenej námietke zaujatosti a rozhodol podľa ustanovenia § 16 ods. 1 druhá veta O.s.p. tak, že označení sudcovia Krajského súdu v Košiciach nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 18. novembra 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta